

Προσφυγή της Ρ. κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 11 Φεβρουαρίου 2005

(Υπόθεση T-103/05)

(2005/C 132/54)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική)

Η Ρ., κάτοικος Βαρκελώνης (Ισπανία), εκπροσωπούμενη από τον δικηγόρο Βαρκελώνης D. Matías Grifol i Ponsati, άσκησε ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στις 11 Φεβρουαρίου 2005, προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- 1) να ακυρώσει την προσβαλλομένη απόφαση της 28ης Οκτωβρίου 2004, καθώς και την απόφαση της 10ης Μαΐου 2004·
- 2) να της αναγνωρίσει το δικαίωμα λήψεως των αποδοχών της από τις 15 Απριλίου 2004, και μέχρι να της χορηγηθεί η σχετική ιατρική άδεια και να θεωρηθεί ικανή για εργασία, και
- 3) να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα:

Η υπό κρίση προσφυγή στρέφεται κατά της αποφάσεως της ΑΔΑ, της 28ης Οκτωβρίου 2004, με την οποία, ενόψει ότι η ιατρική υπηρεσία της καθής είχε επιβεβαιώσει ότι η προσφεύγουσα ήταν σε κατάσταση να μετακινείται και να εργάζεται υπό καθεστώς μισθής εργάσιμης ημέρας, επιβεβαιώνει την αναστολή καταβολής του μισθού της από τις 15 Απριλίου 2004 και μέχρι την ημερομηνία επανόδου στα καθήκοντά της, στην έδρα των Βρυξελλών.

Σχετικώς, προβάλλεται ο ισχυρισμός ότι η προσφεύγουσα, της οποίας ο διορισμός σε θέση της αντιπροσωπείας της Επιτροπής στη Βαρκελώνη δικαιολογήθηκε από οικογενειακούς λόγους, διαπιστώθηκε ότι υποφέρει λόγω καταστάσεως αγχώδους καταθλιψέως συνεπεία της καταργήσεως της θέσεώς της εργασίας στην εν λόγω αντιπροσωπεία.

Προς στήριξη των αιτημάτων της, η προσφεύγουσα προβάλλει:

- Παράβαση των άρθρων 11, 12 και 13 του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Χάρτη, στο μέτρο που με αυτά αναγνωρίζονται δικαιώματα όσον αφορά την προστασία της υγείας, της κοινωνικής ασφαλίσεως και της κοινωνικής και ιατρικής αρωγής..
- Παράβαση του μέρους II του Ευρωπαϊκού Κώδικα Κοινωνικής Ασφαλίσεως, της 16ης Απριλίου 1964, ειδικότερα του άρθρου 10, στο μέτρο που, αναγνωρίζοντας το δικαίωμα για κατ' οίκον επίσκεψη γιατρού, επιτρέπει στον ασθενή να μην μετακινείται εκτός της κατοικίας του.
- Παράβαση των άρθρων 10 της Συμβάσεως αριθ. 102 και 13 της Συμβάσεως αριθ. 130 της ΔΟΕ.
- Παράβαση των άρθρων 72 και 73 του ΚΥΚ.

Τέλος, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι αγνοεί τους λόγους για τους οποίους θεωρήθηκε ότι μπορούσε αυτή να εργάζεται μόνον μισή εργάσιμη ημέρα.

Προσφυγή του David Tas κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, η οποία ασκήθηκε στις 2 Μαρτίου 2005

(Υπόθεση T-124/05)

(2005/C 132/55)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Ο David Tas, κάτοικος Βρυξελλών (Βέλγιο), εκπροσωπούμενος από τους δικηγόρους Sébastien Orlandi, Xavier Martin, Albert Coolen, Jean-Noël Louis και Etienne Marchal, με τόπο επιδόσεως στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 2 Μαρτίου 2005 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση της εξεταστικής επιτροπής του διαγωνισμού EPSO/A/4/03 περί αποκλεισμού του από τις εξετάσεις του διαγωνισμού·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα:

Ο προσφεύγων, κάτοχος πανεπιστημιακού πτυχίου «M. SC. in Business Administration», υπέβαλε υποψηφιότητα για τον διαγωνισμό EPSO/A/4/03 με αντικείμενο την κατάρτιση πίνακα μελλοντικών προσλήψεων υπαλλήλων διοικήσεως βαθμού Α8 στον τομέα των οικονομικών ελεγκτών. Αμφισβητεί την απόφαση της εξεταστικής επιτροπής περί αποκλεισμού του από τον διαγωνισμό με την αιτιολογία ότι το πανεπιστημιακό του πτυχίο δεν πληρούσε τις προϋποθέσεις της προκηρύξεως του διαγωνισμού.

Προς στήριξη της προσφυγής του ο προσφεύγων προβάλλει παράβαση των καθοριζόμενων με την προκήρυξη του διαγωνισμού προϋποθέσεων συμμετοχής, καθώς και πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως. Ο προσφεύγων υποστηρίζει, επίσης, ότι τουλάχιστον δύο υποψήφιοι που έγιναν δεκτοί στις εξετάσεις ήταν κάτοχοι του ίδιου πτυχίου της ίδιας σχολής του ίδιου πανεπιστημίου και προβάλλει, συναφώς, παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως.